

som følge af arbejdets karakter eller den ansattes kvalifikationer, men ud fra den pågældendes etniske tilhørsforhold og fødested. Det kan det ganske enkelt ikke passe, at ikke også dette problem kan løses let og elegant, således at grønlandere, der er ansat inden for politiet, nu kan blive aflønnet fuldstændig på lige fod med deres kollegaer, der er danskere. At det, vi kalder rigsfællesskabet, som sådan ikke er en hindring, ses tydeligt, når man undersøger aflønning af personalet inden for det færøske politi. Her er løn- og ansættelsesvilkår nemlig fuldstændig ens, uanset om det drejer sig om dansk eller færøsk personale.

Vi ser også frem til ikrafttrædelsen af den nye færdselslov for Grønland, som endelig er blevet færdig i år i lige så stor enighed som de andre aftaler. Den nye færdselslov er ikke udtryk for nogen revolution i samfundet som helhed, men nok for de grønlandske bilister og snescooterførere. Sikkerhedsselepåbud, forbud mod mobiltelefoner under kørsel, faste regler om parkering og ikke mindst krav om registrering af snescootere med alt, hvad dette indebærer, vil forhåbentlig ændre færdselskulturen i Grønland til det bedre. Hvert liv der reddes, og hver ulykke der forhindres med denne lov, skal vi glæde os over.

Kl. 17:49

Dette folketingsår blev også året, hvor Folketinget godkendte udkastet til en ny EU-traktat. Dens fremtid afhænger nu af det irske folk. Men hvis den bliver gennemført, mener jeg fortsat, at der bør holdes særdeles nøje øje med denne nye traktats mulige følgevirkninger for Grønland. Vi fremsatte i sin tid et forslag om at få foretaget en uvildig vurdering af det forrige forslag til traktat. Det blev nedstemt her i salen under henvisning til en stærkt begrænset analyse fra Udenrigsministeriet. Hvis den nye traktat bliver en realitet, vil jeg igen foreslå regeringen at få foretaget en sådan analyse af EU's nye traktat.

At rigsfællesskabets konstruktion og Danmarks samtidige medlemskab af EU ikke er nogen nem cocktail, bliver tydeligt hvert år i arbejdet med hvalfangst i den internationale hvalfangstorganisation IWC. Her står EU's og Grønlands og Færøernes grundholdninger ganske langt fra hinanden, og de danske partier føler sig åbenlyst klemt mellem disse hensyn, de skal tage, når de skal træffe beslutning om den danske position i IWC. Det har vi set så sent som i Miljøudvalgets drøftelse af den danske instruks her til formiddag, men indtil nu er det heldigvis lykkedes at finde fælles løsninger baseret på et

stort flertal herinde og på videnskab i stedet for naturromantik – i hvert fald langt hen ad vejen, vil jeg sige.

Den langsigtede løsning er naturligvis, at Grønland og Færøerne får egen stemme i IWC ligesom på alle andre områder; f.eks. gennem en Free Association-aftale med Danmark i fremtiden.

Vi har også i år måttet opleve, at de grønlandske folketingsmedlemmers ret til at blande sig i debatterne i Folketinget blev angrebet i forbindelse med drøftelserne om den behandling af børnene i de danske asylcentre, som den siddende regering desværre står for. Den sag blev af visse medlemmer af dette Ting gjort til et spørgsmål om vores ret til at blande os i Folketingets behandling af, hvad de opfatter som rent danske sager. Jeg skal ikke bringe denne pinlige debat op igen, men blot konstatere, at jeg næppe nogen sinde har modtaget så mange positive tilkendegivelser fra gode danske borgere om deres fulde støtte til min indsats og min ret i dette Folketing.

Det bringer mig videre i overvejelserne om Danmarks og Grønlands fælles relationer i fremtiden. For netop udlændingelovgivningen er, som sagen ligger nu, et rent dansk anliggende, og det kan faktisk godt gå hen og blive temmelig problematisk for Grønlands udvikling inden for erhvervsområdet i de nærmeste år, for inden for alene de næste 2-5 år vil behovet for fremmed arbejdskraft i Grønland stige med eksplosionsagtig kraft. Det fremgår bl.a. af en rapport, Grønlands hjemmestyre har fået udarbejdet om tilpasning af arbejdsstyrken til de nye væksterhverv. Her konstateres det, at råstofsektoren i Grønland for øjeblikket er det væsentligste væksterhverv, hvor der indenfor de næste 5 år forventes etableret op til 1.500 job som direkte beskæftigelse i minerne. I dag er der ca. 200 ansatte i den minedrift, der allerede foregår, og mange af disse er udlændinge. Når væksten gør, at der forventes 1.500 nye job, bliver behovet for udenlandsk arbejdskraft naturligvis voldsomt forøget. Hertil kommer planerne om etablering af et aluminiumssmelteri, der i anlægsperioden forventes at beskæftige op til 5.500 personer og i driften omkring 800. Oveni skal så lægges en kraftig vækst i de virksomheder, som leverer varer og tjenesteydelser til disse aktiviteter.

Det kan med andre ord konkluderes, at et af de største problemer i den umiddelbare fremtid i Grønland vil være at sikre en grønlandsk kontrol med den fremmede arbejdskraft. Derfor får